

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น
ตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

RCH
LB
1028-35
ร 471ก

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 116856
วัน,เดือน,ปี 16 ส.ย. 2554

ปรีดา เมธิภาคยางกูร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

b. 102825x
i. ....

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการสอน นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นเหมือนกันว่า เวลาที่ใช้สอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน ทั้งนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา พัฒนาการด้านสติปัญญา การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นเหมือนกันว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีความเหมาะสมในระดับมาก นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นเหมือนกันว่า แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองมีความเหมาะสมในระดับน้อย

Abstract

The purpose of this research is to study instructional management of Japanese following three aspects of students' opinions, majoring , Faculty of Industrial Education , King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. These opinions included viewpoints on teaching , students and learning environment divided by present student groups and graduated students. The samples of this research were Bachelor students majoring Japanese , Faculty of Industrial Education , King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang , in 2003 , 2004 and 2005 as well as the Bachelor graduates in 2004 and 2005. There were total 118 respondents. Moreover , questionnaire was used to collect data. The result found that 1) Teaching factor: The students majoring Japanese , both Bachelor students and Bachelor graduates , gave the same opinion that teaching time was suitable at good level 2) Student factor: Both Bachelor students and Bachelor graduates , majoring Japanese , had the same opinion that language proficiency and intellectual development , practice and application were at good level 3) Learning environment factor: Both Bachelor students and Bachelor graduates , majoring , gave the same opinion that the reaction between the students and the teachers were suitable at good level. However , they also had the same opinion that the resource for self-learning was suitable at low level.

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	I
สารบัญตาราง	II
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	2
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	2
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	3
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและความหมายของการสอน	3
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้	4
2.3 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	6
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	6
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	7
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	7
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	8
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	45
บรรณานุกรม	49

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ด้านการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	9
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ด้านผู้เรียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	17
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น	22
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ด้านการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว	27
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ด้านผู้เรียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว	35
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว	40

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการจัดการเรียนการสอนถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในระบบการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนถือว่าเป็นองค์ประกอบด้านกระบวนการ ในกระบวนการนั้นจะต้องประกอบไปด้วยผู้มีส่วนร่วมซึ่งได้แก่ ผู้สอนและผู้เรียน และในตัวกระบวนการประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ ในการเรียนการสอน เช่น หลักสูตร การสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เป็นต้น

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2540 นับถึงปัจจุบัน วิชาเอกภาษาญี่ปุ่นได้ดำเนินการสอนมาแล้ว จำนวน 10 รุ่น โดยใช้หลักสูตรเดิมมาตลอด ซึ่งขณะนี้สาขาภาษาญี่ปุ่นได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ขึ้นและพร้อมที่จะใช้ในปีการศึกษา 2550 ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับและเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พุทธศักราช 2548 ที่ประกาศใช้โดยกระทรวงศึกษาธิการ โดยเห็นสมควรว่าควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้นๆ

ผู้วิจัย ในฐานะที่เป็นผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น เพื่อสนองปรัชญาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และพันธกิจของภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ด้านการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน กับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอน 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการสอน ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 155 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 118 คน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และความหมายของการสอน

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2545 : 130) ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า การเรียนการสอน (Instruction) คือ กระบวนการหรือกลุ่มของเหตุการณ์ (Set of event) ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การสอนเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษา การสอนเป็นบทบาทของครูหรือผู้สอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมจนเกิดการเรียนรู้

ประยงค์ เนาวบุตร (2545 : 16) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ รวมทั้งพัฒนาตนเองได้ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม รวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในสังคม การเรียนการสอนมีองค์ประกอบการสอนที่สำคัญ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร วัตถุประสงค์ของการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการสอน

กาญจนา เกียรติประวัติ (2526 : 46 อ้างใน ประยงค์ เนาวบุตร 2545) ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอนคือกระบวนการต่างๆ ที่บุคคลได้กระทำเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และสติปัญญา และกระบวนการนั้นต้องช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้ชีวิตมีความสุขด้วย

บุญชม ศรีสะอาด (2540 : 2 อ้างใน ประยงค์ เนาวบุตร 2545) กล่าวถึง การสอนมีลักษณะดังนี้ คือ มีการจัดดำเนินการของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะทำกิจกรรมที่อาศัยกระบวนการของสมอง เช่น ฟัง อ่าน พูด เขียน โยงความสัมพันธ์ เปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังกล่าว ผลการเรียนรู้อาจอยู่ในรูปของความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การประเมินผล ฯลฯ การจัดดำเนินการของผู้สอนอาจอยู่ในรูปบรรยาย สาธิต หรือปฏิบัติให้ดู ให้อ่านเนื้อหาสาระ ให้อภิปราย ให้ทำแบบฝึกหัด ให้ศึกษาจากสื่อต่างๆ ฯลฯ

โคล และชาน (Cole and Chan, 1994 : 2 อ้างใน ประยงค์ เนาวบุตร 2545) ได้กล่าวถึง การสอนว่าเป็นปฏิริยาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่เกิดขึ้นโดยมุ่งหวังที่จะพัฒนาทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนนั้นย่อมต้องประกอบด้วยผู้มีส่วนร่วม ซึ่งหมายถึง ครูและนักเรียน และตัวกระบวนการต่างๆ ในการเรียนการสอน

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

กัทธาทิพย์ สิงหนติ (2537 : 25) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ตามทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ (cognitive code theory) นี้ก็เพื่อพัฒนาความสามารถในผู้เรียนภาษา และเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการแสดงออก (functional performance skills) โดยผู้สอนจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่จะเรียน จะต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสหลายๆ และโอกาสที่ต่อเนื่องกันที่จะเรียบเรียงเอาความคิดของเขาออกมาเป็นภาษาที่กำลังเรียนอยู่ให้ได้ ทั้งในด้านการเขียนหรือการพูด และกล่าวอีกว่า การเรียนรู้ต้องอาศัยความร่วมมือทางจิตใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้มีส่วนร่วมที่กระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ภาษา และหลังจากนั้นจิตใจก็จะเป็นผู้ผลิตภาษาที่ต้องการออกมาในสถานการณ์ต่างๆ

จุดประสงค์ของทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้นี้ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตัวเองให้อยู่ในระดับหนึ่ง สามารถควบคุมกฎเกณฑ์ทางภาษาและสร้างภาษาเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นได้ และสามารถตอบโต้กับสถานการณ์ทางภาษาอื่นๆที่ยังไม่เคยพบมาก่อนได้ ในการพัฒนาทางภาษาของผู้เรียนนี้ ผู้สอนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทก่อน โดยเป็นผู้เริ่มจากความรู้ทางภาษาก่อน คือให้ผู้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาก่อน แล้วค่อยนำความรู้ที่ได้นั้นไปประยุกต์ใช้ นอกจากผู้สอนที่มีบทบาทแล้ว สื่อและวัสดุการสอนก็ถือว่ามีบทบาทในการสร้างเสริมสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ริเริ่มการใช้ภาษา

2.3 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ที่ประกาศใช้โดยกระทรวงศึกษาธิการ มีสาระดังนี้ คือ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวถือว่าเป็นเกณฑ์ที่จะนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานต่างๆ พร้อมกับผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมตามเป้าหมายที่ภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำหนดไว้

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ได้เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 สังกัดภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีเป้าหมายในด้านหลักสูตรและเกี่ยวกับบัณฑิต ดังนี้ คือ พัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานต่างๆและ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์สถาบัน และยุทธศาสตร์ชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม
เป็นที่ยอมรับของสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 155 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 118 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกระทำโดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 ด้วยตนเอง และจัดส่งทางไปรษณีย์ให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว ในปีการศึกษา 2547 และ 2548 โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน 2550 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนเป็นจำนวน 118 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยมีทั้งหมด 3 ส่วน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านผู้เรียน และข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษปูนตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยวิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็น การวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 26 คน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 35 คน ปีการศึกษา 2548 จำนวน 33 คน และผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปี การศึกษา 2547 จำนวน 11 คน ปีการศึกษา 2548 จำนวน 13 คน รวมทั้งสิ้น 118 คน ซึ่งเสนอ ผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว

ผลการวิจัยของแต่ละตอน จะประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

(n=94)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
หลักสูตร	3.31	0.533	ปานกลาง
1. ความทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชา	3.43	0.735	มาก
ในหลักสูตร			
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.51	0.722	มาก
- หมวดวิชาเฉพาะ	3.61	0.789	มาก
- หมวดวิชาเลือกเสรี	3.13	0.877	ปานกลาง
2. ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร	3.32	0.684	ปานกลาง
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.45	0.705	มาก
- หมวดวิชาเฉพาะ	3.51	0.768	มาก
- หมวดวิชาเลือกเสรี	3.09	0.816	ปานกลาง
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	3.65	0.813	มาก
4. ความเหมาะสมของจำนวนคาบและหน่วยกิตในแต่ละรายวิชา	3.62	0.801	มาก
5. ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา	3.47	0.706	มาก
6. มีวิชาศึกษาทั่วไป วิชาเฉพาะ และวิชาเลือกเสรีตามความสนใจของนักศึกษา	2.55	1.087	น้อย
7. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.50	0.707	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
8. ความถูกต้องและทันสมัยของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร	3.33	0.707	ปานกลาง
9. หลักสูตรตอบสนองความสนใจของผู้เรียน	3.24	0.750	ปานกลาง
วิธีการสอน	3.67	0.631	มาก
1. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	3.93	0.731	มาก
2. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นทางทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.58	0.793	มาก
3. ความถูกต้องของการถ่ายทอดเนื้อหา	3.77	0.750	มาก
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่ดับสน	3.56	0.795	มาก
5. ผู้สอนแนะนำเอกสารและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม	3.38	0.751	ปานกลาง
6. ผู้สอนมีแนวทางการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา	3.26	0.765	ปานกลาง
7. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม	3.53	0.760	มาก
8. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	3.48	0.816	มาก
9. ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเหมาะสม	3.57	0.826	มาก
10. ผู้สอนตรวจผลงานและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์	3.78	0.768	มาก
11. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาและรับฟังความคิดเห็น	4.10	0.753	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
12. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาให้พัฒนาวิธี แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.83	0.789	มาก
13. ผู้สอนใช้สื่อการสอนในจังหวะที่ เหมาะสม	3.54	0.731	มาก
14. ผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอน สื่อหรือ เอกสารที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	3.52	0.816	มาก
15. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำ กิจกรรมทั้งเดี่ยวและกลุ่ม และให้ แสดงผลงาน	3.96	0.868	มาก
เวลาที่ใช้สอน	4.30	0.604	มากที่สุด
1. ผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา	4.44	0.650	มากที่สุด
2. ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอ	4.49	0.670	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียน การสอนกับเวลาเรียนแต่ละคาบ	3.95	0.732	มาก
4. ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนระหว่างเรียนและ มีการกำหนดเวลาให้นอกเวลาเรียน	3.84	0.700	มาก
เนื้อหาการสอน	3.69	0.608	มาก
1. ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ขอบข่าย กิจกรรมการเรียนการสอน	3.89	0.637	มาก
2. นักศึกษาทราบคำอธิบายรายวิชาและ ขอบข่ายแต่ละวิชาชัดเจน	3.82	0.769	มาก
3. ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้ครบ เนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบาย รายวิชา	3.97	0.718	มาก
4. เนื้อหาการสอนตรงกับความต้องการ และความสนใจของนักศึกษา	3.45	0.891	มาก
5. เนื้อหาการสอนมีความสำคัญต่อการ เรียน และมีความถูกต้อง	3.77	0.768	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
6. เนื้อหาสาระรายวิชามีความทันสมัย	3.47	0.928	มาก
7. เนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับ วุฒิภาวะและประสบการณ์ของนักศึกษา	3.57	0.786	มาก
8. เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กับวิธีการ สอนและกิจกรรม	3.72	0.713	มาก
9. เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและ สัมพันธ์กันในวิชาเดียวกันและวิชาอื่นๆ	3.66	0.801	มาก
สื่อการสอน	3.44	0.598	มาก
1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนใน ภาคทฤษฎีมีความสอดคล้องกับเนื้อหา สาระรายวิชา	3.45	0.730	มาก
2. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนใน ภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องกับเนื้อหา สาระรายวิชา	3.48	0.716	มาก
3. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนใน ภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมกับเนื้อหา สาระรายวิชา	3.51	0.701	มาก
4. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนใน ภาคปฏิบัติมีความเหมาะสมกับเนื้อหา สาระรายวิชา	3.45	0.684	มาก
5. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	3.08	0.806	ปานกลาง
6. มีความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การ เรียนการสอน	3.10	0.822	ปานกลาง
7. สัดส่วนของอุปกรณ์การเรียนการสอน กับจำนวนนักศึกษาที่เรียนในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.24	0.735	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
8. สื่อการสอนมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนการสอน	3.43	0.717	มาก
การวัดและประเมินผล	3.63	0.694	มาก
1. ผู้สอนมีความชัดเจนในการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.70	0.741	มาก
2. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหารายวิชาที่ทำการสอน	3.74	0.728	มาก
3. รูปแบบการวัดและประเมินผลของผู้สอนมีความชัดเจน	3.60	0.801	มาก
4. ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนด้วยความยุติธรรมและเที่ยงตรง	3.88	0.819	มาก
5. ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.70	0.726	มาก
6. ผู้สอนได้ชี้แจงหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลของวิชาอย่างชัดเจน	3.73	0.831	มาก
7. การวัดและประเมินผลในรายวิชาที่มีผู้สอนหลายคน	3.50	0.783	มาก
8. ผู้สอนประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นประจำ	3.47	0.864	มาก
9. นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน	3.58	0.848	มาก
10. นักศึกษามีโอกาสประเมินตนเองก่อนและหลังการเรียนการสอน	3.27	0.922	ปานกลาง
11. ความสอดคล้องระหว่างการวัดและประเมินผลการเรียนกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.53	0.735	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
ภาพรวม	3.59	0.516	มาก

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.1 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านการสอนของนักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่นโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านย่อย สรุปได้ดังนี้

1. **หลักสูตร** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.65 รองลงมา คือ ความเหมาะสมของจำนวนคาบและหน่วยกิตในแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62, ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47, ความทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43, ความถูกต้องและทันสมัยของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33, ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32, หลักสูตรตอบสนองความสนใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และมีวิชาศึกษาทั่วไป วิชาเฉพาะ และวิชาเลือกเสรีตามความสนใจของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อย่อย ได้ผลสรุปดังนี้

- ความทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายข้อย่อย ได้ดังนี้ หมวดวิชาเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.61 รองลงมา คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และหมวดวิชาเลือกเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ตามลำดับ

- ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกเป็นรายข้อย่อย ได้ดังนี้ หมวดวิชาเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.51 รองลงมา คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และหมวดวิชาเลือกเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ตามลำดับ

2. **วิธีการสอน** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาและรับฟังความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.10 รองลงมา คือ ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำกิจกรรมทั้งเดี่ยวและกลุ่ม และให้แสดงผลงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93, ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาให้พัฒนาวิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, ผู้สอนตรวจผลงานและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, ความถูกต้องของการถ่ายทอดเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77, ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นทางทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งในและนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58, ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57, ผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่สับสน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56, ผู้สอนใช้สื่อการสอนในจังหวัดที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53, ผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอน สื่อหรือเอกสารที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52, ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, ผู้สอนแนะนำเอกสารและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และผู้สอนมีแนวทางการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ตามลำดับ

3. **เวลาที่ใช้สอน** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.49 รองลงมา คือ ผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44, ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาเรียนแต่ละคาบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และผู้สอนให้เวลาผู้เรียนระหว่างเรียนและมีการกำหนดเวลาให้นอกเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

4. **เนื้อหาการสอน** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้ครบเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.97 รองลงมา คือ ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ขอบข่าย กิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89, นักศึกษาทราบคำอธิบายรายวิชาและขอบข่ายแต่ละวิชาชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82, เนื้อหาการสอนมีความสำคัญต่อการเรียน และมีความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77, เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กับวิธีการสอนและกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72, เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันในวิชาเดียวกันและวิชาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66, เนื้อหา

การสอนมีความสอดคล้องกับวุฒิภาวะและประสบการณ์ของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57, เนื้อหาสาระรายวิชามีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และเนื้อหาการสอนตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

5. สื่อการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระรายวิชา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.51 รองลงมา คือ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระรายวิชา และสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 เท่ากัน, สื่อการสอนมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43, สัดส่วนของอุปกรณ์การเรียนการสอนกับจำนวนนักศึกษาที่เรียนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24, มีความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ตามลำดับ

6. การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนด้วยความยุติธรรมและเที่ยงตรง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.88 รองลงมา คือ ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่ทำการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74, ผู้สอนได้ชี้แจงหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลของวิชาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73, ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และผู้สอนมีความชัดเจนในการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เท่ากัน, รูปแบบการวัดและประเมินผลของผู้สอนมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60, นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58, ความสอดคล้องระหว่างการวัดและประเมินผลการเรียนกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53, การวัดและประเมินผลในรายวิชาที่มีผู้สอนหลายคน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, ผู้สอนประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และนักศึกษามีโอกาสประเมินตนเองก่อนและหลังการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักศึกษาของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น

(n=94)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
ความสามารถทางภาษาและ พัฒนาการทางภาษา	3.58	0.615	มาก
1. นักศึกษารู้จักใช้กิจกรรมต่างๆ สื่อการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยสร้างเสริมสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ริเริ่มการใช้ภาษา	3.51	0.687	มาก
2. นักศึกษารู้จักใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา	3.48	0.671	มาก
3. นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ของภาษา และมีกลวิธีที่จะผลิตเพลงภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.45	0.776	มาก
4. นักศึกษามีทักษะหรือกลวิธีในการเรียนที่ช่วยเพิ่มความสามารถทางภาษา และพัฒนาการทางภาษา เช่น การทำบันทึกย่อ การตรวจค้น การถาม การทวงจำและการทบทวน เป็นต้น	3.37	0.722	ปานกลาง
5. นักศึกษารู้จักวิธีการเดาอย่างฉลาด และถูกต้อง และพร้อมที่จะเดา	3.30	0.958	ปานกลาง
6. นักศึกษามีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะติดต่อสื่อสาร หรือเรียนรู้จากการสื่อสารนั้น	3.65	0.844	มาก

116856

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
7. นักศึกษามีความกล้าที่จะลองผิดลองถูก และพร้อมที่จะใช้ภาษาแม้จะผิดบ้าง เพื่อได้เรียนรู้	3.70	0.911	มาก
8. นักศึกษาใช้ผลการประเมินพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.34	0.829	ปานกลาง
9. ปัจจัยที่เกิดจากผู้เรียนและการเรียนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.63	0.848	มาก
10. ปัจจัยที่เกิดจากผู้สอนและประสบการณ์การสอนของผู้สอนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.86	0.806	มาก
11. ปัจจัยที่เกิดจากหลักสูตรและการสอน เช่น โปรแกรมการเรียน สื่อการเรียนรู้ มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.74	0.739	มาก
12. ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและครอบครัว ที่ตั้งของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.61	0.877	มาก
พัฒนาการด้านสติปัญญา	3.48	0.617	มาก
1. กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถแก้ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาต่างๆได้อย่างมีเหตุผล	3.56	0.649	มาก
2. กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.50	0.668	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
3. กิจกรรมในห้องเรียนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความคิดเห็น ความปรารถนา ความรู้สึกต่างๆ	3.63	0.762	มาก
4. นักศึกษาพยายามหาโครงสร้างของภาษา และรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล เพื่อให้ได้โครงสร้างบางอย่างสำหรับตนเอง	3.34	0.784	ปานกลาง
5. นักศึกษารู้จักเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ ทางภาษา และรู้จักจัดโปรแกรมการเรียน	3.29	0.697	ปานกลาง
6. นักศึกษาเรียนภาษาด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้เทคนิคที่ช่วยให้จำได้ดีขึ้น	3.38	0.705	ปานกลาง
7. นักศึกษารู้จักใช้ประโยชน์จากข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียน	3.56	0.797	มาก
8. นักศึกษามีกลวิธีการใช้ความรู้ ความคิดของนักศึกษาเพื่อช่วยให้เข้าใจ ภาษา เช่น รู้จักแหล่งข้อมูล รู้จักจัดบันทึกย่อ ใช้เทคนิคการสร้างภาพเพื่อความเข้าใจและช่วยในการจำ รู้จักเชื่อมโยงความรู้หรือทักษะของตนเองที่มีอยู่แล้ว	3.52	0.669	มาก
การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้	3.56	0.727	มาก
1. กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ได้	3.65	0.744	มาก
2. นักศึกษาเกิดแนวคิดในการประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง	3.53	0.716	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
3. นักศึกษาพยายามฝึกฝนการออกเสียงคำ หรือสร้างประโยค ตลอดจนหาโอกาสใช้ภาษาที่เรียนมาในการพูดคุยกับเจ้าของภาษา ดูภาพยนตร์หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.56	0.797	มาก
4. นักศึกษารู้จักตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาของตนเองและของผู้อื่น	3.47	0.799	มาก
5. นักศึกษารู้จักประยุกต์ใช้ความหลากหลายของภาษาให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ต่างๆ	3.47	0.786	มาก
ภาพรวม	3.50	0.635	มาก

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อบัณฑิตด้านผู้เรียนของนักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่น โดยภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านย่อย สรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ปัจจัยที่เกิดจากผู้สอนและประสบการณ์การสอนของผู้สอนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.86 รองลงมา คือ ปัจจัยที่เกิดจากหลักสูตรและการสอน เช่น โปรแกรมการเรียน สื่อการเรียนรู้ มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74, นักศึกษามีความกล้าที่จะลองผิดลองถูก และพร้อมที่จะใช้ภาษาแม้จะผิดบ้าง เพื่อได้เรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70, นักศึกษามีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะติดต่อสื่อสาร หรือเรียนรู้จากการสื่อสารนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65, ปัจจัยที่เกิดจากผู้เรียนและการเรียนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและครอบครัว ที่ตั้งของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61, นักศึกษารู้จักใช้กิจกรรมต่างๆ สื่อการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยสร้างเสริมสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ริเริ่มการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51, นักศึกษารู้จักใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, นักศึกษามีความสามารถในการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาษาประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ของภาษา และมีกลวิธีที่จะพลิกแพลงภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45, นักศึกษามีทักษะหรือกลวิธีในการเรียนที่ช่วยเพิ่มความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา เช่น การทำบันทึกย่อ การตรวจค้น การถาม การท่องจำและการทบทวน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37, นักศึกษาใช้ผลการประเมินพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และนักศึกษารู้จักวิธีการเอาอย่างฉลาดและถูกต้อง และพร้อมที่จะเอา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

2. พัฒนาการด้านสติปัญญา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.48 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ กิจกรรมในห้องเรียนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความคิดเห็น ความปรารถนา ความรู้สึกต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.63 รองลงมา คือ กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถแก้ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักศึกษารู้จักใช้ประโยชน์จากข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เท่ากัน, นักศึกษามีกลวิธีการใช้ความรู้ ความคิดของนักศึกษาเพื่อช่วยให้เข้าใจภาษา เช่น รู้จักแหล่งข้อมูล รู้จักจดบันทึกย่อ ใช้เทคนิคการสร้างภาพเพื่อความเข้าใจและช่วยในการจำ รู้จักเชื่อมโยงความรู้หรือทักษะของตัวเองที่มีอยู่แล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52, กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, นักศึกษาเรียนภาษาด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้เทคนิคที่ช่วยให้จำได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38, นักศึกษาพยายามหาโครงสร้างของภาษา และรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้โครงสร้างบางอย่างสำหรับตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และนักศึกษารู้จักเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ ทางภาษา และรู้จักจัดโปรแกรมการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ตามลำดับ

3. การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.65 รองลงมา คือ นักศึกษาพยายามฝึกฝนการออกเสียงคำ หรือสร้างประโยค ตลอดจนหาโอกาสใช้ภาษาที่เรียนมาในการพูดคุยกับเจ้าของภาษา ดูภาพยนตร์หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56, นักศึกษาเกิดแนวคิดในการประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53, นักศึกษารู้จักประยุกต์ใช้ความหลากหลายของภาษาให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ต่างๆ และนักศึกษารู้จักตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาของตัวเองและของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 เท่ากัน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษรุ่น

(n=94)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัด การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
รูปแบบการจัดชั้นเรียน	3.38	0.706	ปานกลาง
1. ขนาดของสถานที่เรียนภาคทฤษฎีกับ จำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม	3.20	0.916	ปานกลาง
2. ขนาดของสถานที่เรียนภาคปฏิบัติกับ จำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม	3.19	0.970	ปานกลาง
3. การจัดช่วงเวลาและการจัดลำดับเวลา ในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม	3.26	0.920	ปานกลาง
4. การจัดชั้นเรียนโดยแบ่งชั้นตามลำดับ รหัสนักศึกษามีความเหมาะสม	3.44	0.800	มาก
5. ในแต่ละห้องเรียนมีผู้เรียนต่อห้องที่ เหมาะสม	3.49	0.978	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละ รายวิชาที่มีผู้สอนหลายคนมีความ เหมาะสม	3.42	0.889	มาก
7. การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมี ความเหมาะสมแก่การเรียนรู้ และเอื้อ ประโยชน์สูงสุดต่อการเรียน และการ ทำงานร่วมกัน	3.29	0.973	ปานกลาง
8. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการด้าน บุคลิกภาพของนักศึกษา	3.20	0.927	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัด การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน	3.96	0.658	มาก
1. มีความร่วมมือและประสานงาน ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาด้วยกัน	3.80	0.802	มาก
2. มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของ นักศึกษา	3.96	0.721	มาก
3. ผู้สอนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักศึกษา	4.06	0.689	มาก
4. ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับ นักศึกษาทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการ เรียนได้มากยิ่งขึ้น	3.94	0.749	มาก
5. ผู้สอนคำนึงถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ของกลุ่มในขณะที่ทำการสอน	3.85	0.725	มาก
6. ผู้สอนมีความสามารถในการสร้าง บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และ พัฒนาปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในห้องเรียนได้ อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	3.86	0.815	มาก
7. ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อม ทางด้านจิตใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	4.03	0.714	มาก
8. ผู้สอนและนักศึกษามีความสัมพันธ์ แบบประชาธิปไตย นักศึกษาสามารถ แสดงความคิดเห็นหรือร่วมตั้งกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนกับผู้สอนได้	3.99	0.787	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัด การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
9. นักศึกษาและผู้สอนมีบทบาทในการ สร้างบรรยากาศของห้องเรียน โดยผู้สอน พยายามให้แรงเสริมหรือรางวัล เช่น ชมเชยนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมที่ เสริมสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อ เอื้อการเรียนรู้ หรือนักศึกษาช่วยสร้าง บรรยากาศของห้องเรียนโดยเป็นผู้ตั้งใจ เรียน พร้อมทั้งจะร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของชั้น เป็นต้น	3.66	0.878	มาก
10. บรรยากาศของห้องเรียนเป็น บรรยากาศที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น นักศึกษามีความรักและไว้วางใจในตัว ผู้สอน ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมให้ นักศึกษามีโอกาสที่จะฝึกวินัยในตนเอง	3.95	0.785	มาก
แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	2.66	0.990	ปานกลาง
1. แหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเตอร์เน็ต สามารถบริการและ อำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา	3.00	0.995	ปานกลาง
2. ห้องสมุดมีหนังสือและวารสาร ทางด้านภาษาญี่ปุ่นเพียงพอกับความ ต้องการของนักศึกษา	2.49	1.105	น้อย
3. ห้องสมุดมีหนังสือและวารสาร ทางด้านภาษาญี่ปุ่นที่ทันสมัย	2.41	1.072	น้อย
4. ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีสื่อและอุปกรณ์เพียงพอกับความ ต้องการของนักศึกษา	2.55	1.084	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัด การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
5. ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย	2.62	1.089	ปานกลาง
6. ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง	2.64	1.125	ปานกลาง
ภาพรวม	3.36	0.686	ปานกลาง

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวិชาเอกญี่ปุ่น โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านย่อย สรุปได้ดังนี้

1. **รูปแบบการจัดชั้นเรียน** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ในแต่ละห้องเรียนมีผู้เรียนต่อห้องที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.49 รองลงมา คือ การจัดชั้นเรียนโดยแบ่งชั้นตามลำดับรหัสนักศึกษาที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44, การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่มีผู้สอนหลายคนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42, การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสมแก่การเรียนรู้ และเอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการเรียน และการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29, การจัดช่วงเวลาและการจัดลำดับเวลาในแต่ละรายวิชาที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26, ขนาดของสถานที่เรียนภาคทฤษฎีกับจำนวนนักศึกษาที่มีความเหมาะสม และห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 เท่ากัน และขนาดของสถานที่เรียนภาคปฏิบัติกับจำนวนนักศึกษาที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ตามลำดับ

2. **ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ผู้สอนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.06 รองลงมา คือ ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมทางด้านจิตใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03, ผู้สอนและนักศึกษามีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นหรือร่วมตั้งกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนกับผู้สอนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99, มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, บรรยากาศของห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น นักศึกษามีความรักและไว้วางใจในตัวผู้สอน ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสที่จะฝึกวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95, ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94, ผู้สอนมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และพัฒนาปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86, ผู้สอนคำนึงถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีของกลุ่มในขณะที่ทำการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85, มีความร่วมมือและประสานงานระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80, นักศึกษาและผู้สอนมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน โดยผู้สอนพยายามให้แรงเสริมหรือรางวัล เช่น ชมเชยนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมที่เสริมสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อการเรียนรู้ หรือนักศึกษาช่วยสร้างบรรยากาศของห้องเรียนโดยเป็นผู้ตั้งใจเรียน พร้อมทั้งจะร่วมมือในกิจกรรมต่างๆของชั้น เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

3. แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ แหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเตอร์เน็ต สามารถบริการและอำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.00 รองลงมา คือ ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64, ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62, ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีสื่อและอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55, ห้องสมุดมีหนังสือและวารสารทางด้านภาษาญี่ปุ่นเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 และห้องสมุดมีหนังสือและวารสารทางด้านภาษาญี่ปุ่นที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านการสอน ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

(n=24)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
หลักสูตร	3.54	0.588	มาก
1. ความทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชา ในหลักสูตร	3.33	0.482	ปานกลาง
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.46	0.721	มาก
- หมวดวิชาเฉพาะ	3.67	0.637	มาก
- หมวดวิชาเลือกเสรี	3.17	0.565	ปานกลาง
2. ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ รายวิชาในหลักสูตร	3.29	0.624	ปานกลาง
- หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3.29	0.806	ปานกลาง
- หมวดวิชาเฉพาะ	3.71	0.806	มาก
- หมวดวิชาเลือกเสรี	3.00	0.834	ปานกลาง
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่ เรียนตลอดหลักสูตร	4.04	0.751	มาก
4. ความเหมาะสมของจำนวนคาบและ หน่วยกิตในแต่ละรายวิชา	3.88	0.741	มาก
5. ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละ หมวดวิชา	3.63	0.711	มาก
6. มีวิชาศึกษาทั่วไป วิชาเฉพาะ และวิชา เลือกเสรีตามความสนใจของนักศึกษา	2.83	0.917	ปานกลาง
7. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ จุดประสงค์ของหลักสูตร	3.46	0.721	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D.	ระดับความเหมาะสม
8. ความถูกต้องและทันสมัยของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร	3.63	0.770	มาก
9. หลักสูตรตอบสนองของความสนใจของผู้เรียน	3.25	0.608	ปานกลาง
10. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน	3.75	0.847	มาก
วิธีการสอน	3.71	0.550	มาก
1. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.04	0.550	มาก
2. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นทางทฤษฎีและปฏิบัติ	3.79	0.721	มาก
3. ความถูกต้องของการถ่ายทอดเนื้อหา	4.17	0.482	มาก
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่สับสน	3.88	0.537	มาก
5. ผู้สอนแนะนำเอกสารและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม	3.33	0.565	ปานกลาง
6. ผู้สอนมีแนวทางการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา	3.38	0.647	ปานกลาง
7. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม	3.67	0.565	มาก
8. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	3.54	0.721	มาก
9. ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเหมาะสม	3.46	0.588	มาก
10. ผู้สอนตรวจผลงานและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์	3.92	0.717	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
11. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาและรับฟังความคิดเห็น	4.13	0.680	มาก
12. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาให้พัฒนาวิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.63	0.647	มาก
13. ผู้สอนใช้สื่อการสอนในจังหวะที่เหมาะสม	3.50	0.511	มาก
14. ผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอน สื่อหรือเอกสารที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	3.67	0.761	มาก
15. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำกิจกรรมทั้งเดี่ยวและกลุ่ม และให้แสดงผลงาน	3.88	0.797	มาก
เวลาที่ใช้สอน	4.25	0.676	มากที่สุด
1. ผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา	4.33	0.761	มากที่สุด
2. ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอ	4.46	0.658	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาเรียนแต่ละคาบ	3.79	0.721	มาก
4. ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนระหว่างเรียนและมีการกำหนดเวลาให้นอกเวลาเรียน	3.92	0.654	มาก
เนื้อหาการสอน	3.58	0.584	มาก
1. ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ขอบข่าย กิจกรรมการเรียนการสอน	3.67	0.702	มาก
2. นักศึกษาทราบคำอธิบายรายวิชาและขอบข่ายแต่ละวิชาชัดเจน	3.58	0.830	มาก
3. ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้ครบเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา	3.83	0.816	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
4. เนื้อหาการสอนตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา	3.50	0.659	มาก
6. เนื้อหาสาระรายวิชามีความทันสมัย	3.38	0.770	ปานกลาง
7. เนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับวุฒิภาวะและประสบการณ์ของนักศึกษา	3.54	0.721	มาก
8. เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กับวิธีการสอนและกิจกรรม	3.71	0.550	มาก
9. เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันในวิชาเดียวกันและวิชาอื่นๆ	3.54	0.833	มาก
10. เนื้อหาวิชาเหมาะสมในการพัฒนาความรู้ ทักษะ ทักษะ และบุคลิกภาพต่ออาชีพ	3.54	0.779	มาก
11. เนื้อหาวิชามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	3.67	0.963	มาก
12. การจัดเนื้อหาในแต่ละวิชาเหมาะสมกับระดับของนักศึกษาให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ	3.58	0.929	มาก
สื่อการสอน	3.33	0.565	ปานกลาง
1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชา	3.42	0.584	มาก
2. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชา	3.42	0.654	มาก
3. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระรายวิชา	3.38	0.647	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
4. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระรายวิชา	3.21	0.658	ปานกลาง
5. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	3.00	0.659	ปานกลาง
6. มีความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน	2.96	0.690	ปานกลาง
7. สัดส่วนของอุปกรณ์การเรียนการสอนกับจำนวนนักศึกษาที่เรียนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.29	0.690	ปานกลาง
8. สื่อการสอนมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนการสอน	3.29	0.751	ปานกลาง
การวัดและประเมินผล	3.71	0.624	มาก
1. ผู้สอนมีความชัดเจนในการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.92	0.654	มาก
2. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่ทำการสอน	3.96	0.624	มาก
3. รูปแบบการวัดและประเมินผลของผู้สอนมีความชัดเจน	3.83	0.761	มาก
4. ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนด้วยความยุติธรรมและเที่ยงตรง	3.96	0.690	มาก
5. ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.67	0.761	มาก
6. ผู้สอนได้ชี้แจงหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลของวิชาอย่างชัดเจน	3.75	0.794	มาก
7. การวัดและประเมินผลในรายวิชาที่มีผู้สอนหลายคน	3.46	0.658	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
8. ผู้สอนประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นประจำ	3.58	0.776	มาก
9. นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมิน กิจกรรมการเรียนการสอน	3.46	0.833	มาก
10. นักศึกษามีโอกาสประเมินตนเอง ก่อนและหลังการเรียนการสอน	3.25	0.676	ปานกลาง
11. ความสอดคล้องระหว่างการวัดและ ประเมินผลการเรียนกับกิจกรรมการเรียน การสอน	3.67	0.482	มาก
ภาพรวม	3.58	0.504	มาก

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านการสอนของ นักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านย่อย สรุปได้ดังนี้

1. **หลักสูตร** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ซึ่งจำแนกเป็นราย ข้อ ได้ดังนี้ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.04 รองลงมา คือ ความเหมาะสมของจำนวนคาบและหน่วยกิตในแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75, ความ เหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา และความถูกต้องและทันสมัยของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เท่ากัน, ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46, ความทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33, ความน่าสนใจ ของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29, หลักสูตรตอบสนองความสนใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และมีวิชาศึกษาทั่วไป วิชาเฉพาะ และวิชาเลือกเสรีตามความสนใจของ นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ตามลำดับ

และพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อย่อย ได้ผลสรุปดังนี้

- ความทันสมัยของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกเป็นรายข้อย่อย ได้ดังนี้ หมวดวิชาเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.67 รองลงมา คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และหมวดวิชาเลือกเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ตามลำดับ

- ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระรายวิชาในหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกเป็นรายข้อย่อย ได้ดังนี้ หมวดวิชาเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.71 รองลงมา คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และหมวดวิชาเลือกเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ตามลำดับ

2. วิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ความถูกต้องของการถ่ายทอดเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.17 รองลงมา คือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาและรับฟังความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13, ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, ผู้สอนตรวจผลงานและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, ผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่สับสน และผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำกิจกรรมทั้งเดี่ยวและกลุ่ม และให้แสดงผลงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เท่ากัน, ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นทางทฤษฎีและปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79, ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม และผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอน สื่อหรือเอกสารที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เท่ากัน, ผู้สอนส่งเสริมนักศึกษาให้พัฒนาวิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, ผู้สอนใช้สื่อการสอนในจังหวะที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46, ผู้สอนมีแนวทางการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และผู้สอนแนะนำเอกสารและแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ตามลำดับ

3. เวลาที่ใช้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.46 รองลงมา คือ ผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนระหว่างเรียนและมีการกำหนดเวลาให้นอกเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเวลาเรียนแต่ละคาบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ตามลำดับ

4. เนื้อหาการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ เนื้อหาการสอนมีความสำคัญต่อการเรียน และมีความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.96 รองลงมา คือ ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้ครบเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กับวิธีการสอนและกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71, เนื้อหาวิชามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขอข่าย กิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เท่ากัน, การจัดเนื้อหาในแต่ละวิชา เหมาะสมกับระดับของนักศึกษาให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ และนักศึกษาทราบคำอธิบายรายวิชา และขอข่ายแต่ละวิชาชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เท่ากัน, เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์ กันในวิชาเดียวกันและวิชาอื่นๆ, เนื้อหาวิชาเหมาะสมในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และ บุคลิกภาพต่ออาชีพ และเนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับวุฒิภาวะและประสบการณ์ของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เท่ากัน, เนื้อหาการสอนตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และเนื้อหาสาระรายวิชามีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ตามลำดับ

5. **สื่อการสอน** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ซึ่งจำแนก เป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ รายวิชา และสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.42 เท่ากัน รองลงมา คือ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในภาคทฤษฎี มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38, สื่อการสอนมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนการสอน และสัดส่วนของอุปกรณ์การเรียนการสอนกับจำนวน นักศึกษาที่เรียนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 เท่ากัน, สื่อและอุปกรณ์การเรียน การสอนในภาคปฏิบัติมีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21, สื่อการเรียน การสอนมีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และมีความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ตามลำดับ

6. **การวัดและประเมินผล** มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่ง จำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนด้วยความยุติธรรมและเที่ยงตรง และ ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่ทำการสอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.96 เท่ากัน รองลงมา คือ ผู้สอนมีความชัดเจนในการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, รูปแบบการวัดและประเมินผลของผู้สอนมีความชัดเจน มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, ผู้สอนได้ชี้แจงหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลของวิชาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 เท่ากัน, ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และ ความสอดคล้องระหว่างการวัดและประเมินผลการเรียนกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เท่ากัน, ผู้สอนประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58, นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลใน รายวิชาที่มีผู้สอนหลายคน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เท่ากัน และนักศึกษามีโอกาสประเมินตนเองก่อน และหลังการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียน ของนักศึกษาริชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

(n=24)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
ความสามารถทางภาษาและ พัฒนาการทางภาษา	3.63	0.647	มาก
1. นักศึกษารู้จักใช้กิจกรรมต่างๆ สื่อการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยสร้างเสริม สถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เริ่มการใช้ ภาษา	3.63	0.711	มาก
2. นักศึกษารู้จักใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อช่วย พัฒนาทักษะทางภาษา	3.46	0.509	มาก
3. นักศึกษามีความสามารถในการใช้ ภาษาประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับ กฎไวยากรณ์ของภาษา และมีกลวิธีที่จะ ผลิตเพลงภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.29	0.550	ปานกลาง
4. นักศึกษามีทักษะหรือกลวิธีในการ เรียนที่ช่วยเพิ่มความสามารถทางภาษา และพัฒนาการทางภาษา เช่น การทำ บันทึกย่อ การตรวจค้น การถาม การ ท่องจำและการทบทวน เป็นต้น	3.63	0.647	มาก
5. นักศึกษารู้จักวิธีการเดาอย่างฉลาด และถูกต้อง และพร้อมที่จะเดา	3.21	0.779	ปานกลาง
6. นักศึกษามีความต้องการอย่างแรง กล้าที่จะติดต่อสื่อสาร หรือเรียนรู้จาก การสื่อสารนั้น	3.46	0.833	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
7. นักศึกษามีความกล้าที่จะลองผิดลองถูก และพร้อมที่จะใช้ภาษาแม้จะผิดบ้าง เพื่อได้เรียนรู้	3.50	0.978	มาก
8. นักศึกษาฝึกประเมินปรับปรุงตนเอง และยอมรับผลการปฏิบัติงาน	3.42	0.830	มาก
9. ปัจจัยที่เกิดจากผู้เรียนและการเรียนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.58	0.717	มาก
10. ปัจจัยที่เกิดจากผู้สอนและประสบการณ์การสอนของผู้สอนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	4.04	0.690	มาก
11. ปัจจัยที่เกิดจากหลักสูตรและการสอน เช่น โปรแกรมการเรียน สื่อการเรียนรู้ มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.88	0.741	มาก
12. ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและครอบครัว ที่ตั้งของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา	3.33	1.204	ปานกลาง
พัฒนาการด้านสติปัญญา	3.63	0.711	มาก
1. กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถแก้ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาต่างๆได้อย่างมีเหตุผล	3.63	0.576	มาก
2. กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.75	0.737	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
3. กิจกรรมในห้องเรียนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความคิดเห็น ความปรารถนา ความรู้สึกต่างๆ	3.63	0.770	มาก
4. นักศึกษาพยายามหาโครงสร้างของภาษา และรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล เพื่อให้ได้โครงสร้างบางอย่างสำหรับตนเอง	3.42	0.830	มาก
5. นักศึกษารู้จักเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ ทางภาษา และรู้จักจัดโปรแกรมการเรียน	3.46	0.833	มาก
6. นักศึกษาเรียนภาษาด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้เทคนิคที่ช่วยให้จำได้ดีขึ้น	3.42	0.830	มาก
7. นักศึกษารู้จักใช้ประโยชน์จากข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียน	3.58	0.830	มาก
8. นักศึกษามีกลวิธีการใช้ความรู้ ความคิดของนักศึกษาเพื่อช่วยให้เข้าใจ ภาษา เช่น รู้จักแหล่งข้อมูล รู้จักจัดบันทึกย่อ ใช้เทคนิคการสร้างภาพเพื่อความเข้าใจและช่วยในการจำ รู้จักเชื่อมโยงความรู้หรือทักษะของตัวเองที่มีอยู่แล้ว	3.54	0.721	มาก
9. นักศึกษาได้นำความรู้นอกเหนือจากที่ได้ศึกษา มาช่วยในการปฏิบัติงานตามความถนัดและวิธีการของตนเอง	3.58	0.717	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านผู้เรียน	Mean	S.D	ระดับการปฏิบัติ
การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้	3.71	0.806	มาก
1. กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ได้	3.67	0.917	มาก
2. นักศึกษาเกิดแนวคิดในการประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง	3.58	0.881	มาก
3. นักศึกษาพยายามฝึกฝนการออกเสียงคำ หรือสร้างประโยค ตลอดจนหาโอกาสใช้ภาษาที่เรียนมาในการพูดคุยกับเจ้าของภาษา ครูภาษา หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม	3.83	0.963	มาก
4. นักศึกษารู้จักตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาของตนเองและของผู้อื่น	3.63	0.647	มาก
5. นักศึกษารู้จักประยุกต์ใช้ความหลากหลายของภาษาให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ต่างๆ	3.75	0.676	มาก
ภาพรวม	3.63	0.647	มาก

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียนของนักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว โดยภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านย่อย สรุปได้ดังนี้

1. **ความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา** มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ปัจจัยที่เกิดจากผู้สอนและประสบการณ์การสอนของผู้สอนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.04 รองลงมา คือ ปัจจัยที่เกิดจากหลักสูตรและการสอน เช่น โปรแกรมการเรียน สื่อการเรียนรู้ มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, นักศึกษามีทักษะหรือกลวิธีในการเรียนที่ช่วยเพิ่มความสามารถทาง

ภาษาและพัฒนาการทางภาษา เช่น การทำบันทึกย่อ การตรวจค้น การถาม การทอ้งจำและการ ทบทวน เป็นต้น และนักศึกษารู้จักใช้กิจกรรมต่างๆ สื่อการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยสร้างเสริม สถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ริเริ่มการใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เท่ากัน, ปัจจัยที่เกิดจากผู้เรียนและ การเรียนมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58, นักศึกษามีความกล้าที่จะลองผิด ลองถูก และพร้อมที่จะใช้ภาษาแม้จะผิดบ้าง เพื่อได้เรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, นักศึกษารู้จักใช้สื่อ การเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา และนักศึกษามีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะ ติดต่อบริการ หรือเรียนรู้จากการสื่อสารนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เท่ากัน, นักศึกษาฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42, ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและครอบครัว ที่ตั้งของสถานศึกษามีผลต่อการพัฒนา ทักษะทางภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33, นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาประกอบไปด้วย ความรู้เกี่ยวกับกฎไวยากรณ์ของภาษา และมีกลวิธีที่จะพลิกแพลงภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.29 และนักศึกษารู้จักวิธีการเดาอย่างฉลาดและถูกต้อง และพร้อมที่จะเดา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ตามลำดับ

2. พัฒนาการด้านสติปัญญา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.63 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ฝึกให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.75 รองลงมา คือ กระบวนการ เรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถแก้ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา ต่างๆได้อย่างมีเหตุผล และกิจกรรมในห้องเรียนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความคิดเห็น ความปรารถนา ความรู้สึกต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เท่ากัน, นักศึกษาได้นำความรู้นอกเหนือจากที่ ได้ศึกษา มาช่วยในการปฏิบัติงานตามความถนัดและวิธีการของตนเอง และนักศึกษารู้จักใช้ประโยชน์ จากข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เท่ากัน, นักศึกษามีกลวิธีการใช้ความรู้ ความคิดของนักศึกษาเพื่อช่วยให้เข้าใจภาษา เช่น รู้จักแหล่งข้อมูล รู้จักจดบันทึกย่อ ใช้เทคนิคการ สร้างภาพเพื่อความเข้าใจและช่วยในการจำ รู้จักเชื่อมโยงความรู้หรือทักษะของตัวเองที่มีอยู่แล้ว มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, นักศึกษารู้จักเรียบเรียงข้อมูลต่างๆทางภาษา และรู้จักจัดโปรแกรมการเรียน มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46, นักศึกษาพยายามหาโครงสร้างของภาษา และรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้โครงสร้างบางอย่างสำหรับตนเอง และนักศึกษาเรียนภาษาด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้ เทคนิคที่ช่วยให้จำได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ

3. การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ นักศึกษาพยายามฝึกฝนการออกเสียงคำ หรือสร้าง ประโยค ตลอดจนหาโอกาสใช้ภาษาที่เรียนมาในการพูดคุยกับเจ้าของภาษา ดูภาพยนตร์หรือเข้าร่วม

กิจกรรมทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.83 รองลงมา คือ นักศึกษารู้จักประยุกต์ใช้ความหลากหลายของภาษาให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75, กระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67, นักศึกษารู้จักตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาของตนเองและของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และนักศึกษาเกิดแนวคิดในการประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ จะแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสำเร็จการศึกษาแล้ว

(n=24)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัด การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
รูปแบบการจัดชั้นเรียน	3.63	0.711	มาก
1. ขนาดของสถานที่เรียนภาคทฤษฎีกับ จำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม	3.83	1.007	มาก
2. ขนาดของสถานที่เรียนภาคปฏิบัติกับ จำนวนนักศึกษามีความเหมาะสม	3.54	0.977	มาก
3. การจัดช่วงเวลาและการจัดลำดับเวลา ในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม	3.71	0.859	มาก
4. การจัดชั้นเรียนโดยแบ่งชั้นตามลำดับ รหัสนักศึกษามีความเหมาะสม	3.54	0.779	มาก
5. ในแต่ละห้องเรียนมีผู้เรียนต่อห้องที่ เหมาะสม	3.75	0.737	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัดการ การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
6. การจัดการเรียนการสอนในแต่ละ รายวิชาที่มีผู้สอนหลายคนมีความ เหมาะสม	3.58	0.776	มาก
7. การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมี ความเหมาะสมแก่การเรียนรู้ และเชื้อ ประโยชน์สูงสุดต่อการเรียน และการ ทำงานร่วมกัน	3.38	0.770	ปานกลาง
8. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการด้าน บุคลิกภาพของนักศึกษา	3.21	0.977	ปานกลาง
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน	3.96	0.751	มาก
1. มีความร่วมมือและประสานงาน ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาด้วยกัน	3.83	0.637	มาก
2. มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของ นักศึกษา	3.88	0.537	มาก
3. ผู้สอนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักศึกษา	4.21	0.721	มากที่สุด
4. ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับ นักศึกษาทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการ เรียนได้มากยิ่งขึ้น	4.00	0.780	มาก
5. ผู้สอนคำนึงถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดี ของกลุ่มในขณะที่ทำการสอน	3.88	0.797	มาก
6. ผู้สอนมีความสามารถในการสร้าง บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และ พัฒนาปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในห้องเรียนได้ อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	3.79	0.721	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัดการ การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
7. ปฏิสัมพันธ์ที่ีระหว่างผู้เรียนกับ ผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อม ทางด้านจิตใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	4.00	0.933	มาก
8. ผู้สอนและนักศึกษามีความสัมพันธ์ แบบประชาธิปไตย นักศึกษาสามารถ แสดงความคิดเห็นหรือร่วมตั้งกฎเกณฑ์ ต่างๆเพื่อใช้ในห้องเรียนกับผู้สอนได้	3.88	0.947	มาก
9. นักศึกษาและผู้สอนมีบทบาทในการ สร้างบรรยากาศของห้องเรียน โดยผู้สอน พยายามให้แรงเสริมหรือรางวัล เช่น ชมเชยนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมที่ เสริมสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อ เอื้อการเรียนรู้ หรือนักศึกษาช่วยสร้าง บรรยากาศของห้องเรียนโดยเป็นผู้ตั้งใจ เรียน พร้อมทั้งจะร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของชั้น เป็นต้น	3.63	0.824	มาก
10. บรรยากาศของห้องเรียนเป็น บรรยากาศที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น นักศึกษามีความรักและไว้วางใจในตัว ผู้สอน ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมให้ นักศึกษามีโอกาสที่จะฝึกวินัยในตนเอง	4.08	0.830	มาก
แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	2.50	0.834	น้อย
1. แหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต สามารถบริการและ อำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา	2.71	1.083	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อมการจัด การเรียนการสอน	Mean	S.D	ระดับความเหมาะสม
2. ห้องสมุดมีหนังสือและวารสาร ทางด้านภาษาญี่ปุ่นเพียงพอกับความ ต้องการของนักศึกษา	2.42	0.776	น้อย
3. ห้องสมุดมีหนังสือและวารสาร ทางด้านภาษาญี่ปุ่นที่ทันสมัย	2.42	0.830	น้อย
4. ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีสื่อและอุปกรณ์เพียงพอกับความ ต้องการของนักศึกษา	2.54	0.932	น้อย
5. ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย	2.29	0.806	น้อย
6. ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง	2.42	0.776	น้อย
ภาพรวม	3.46	0.658	มาก

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่น โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ซึ่งจำแนกเป็นรายด้านย่อย สรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดชั้นเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อ ได้ดังนี้ ขนาดของสถานที่เรียนภาคทฤษฎีกับจำนวนนักศึกษาที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.83 รองลงมา คือ ในแต่ละห้องเรียนมีผู้เรียนต่อห้องที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75, การจัดช่วงเวลาและการจัดลำดับเวลาในแต่ละรายวิชาที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71, การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่มีผู้สอนหลายคนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58, การจัดชั้นเรียนโดยแบ่งชั้นตามลำดับรหัสนักศึกษาที่มีความเหมาะสม และขนาดของสถานที่เรียนภาคปฏิบัติกับจำนวนนักศึกษาที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เท่ากัน, การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสมแก่การเรียนรู้ และสื่อประโยชน์สูงสุดต่อการเรียน และการ

ทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ตามลำดับ

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ ผู้สอนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.21 รองลงมา คือ บรรยากาศของห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น นักศึกษามีความรักและไว้วางใจในตัวผู้สอน ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสที่จะฝึกวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08, ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น และปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมทางด้านจิตใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา, ผู้สอนคำนึงถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีของกลุ่มในขณะที่ทำการสอน และผู้สอนและนักศึกษามีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นหรือร่วมตั้งกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนกับผู้สอนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เท่ากัน, มีความร่วมมือและประสานงานระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, ผู้สอนมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และพัฒนาปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และนักศึกษาและผู้สอนมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน โดยผู้สอนพยายามให้แรงเสริมหรือรางวัล เช่น ชมเชยนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมที่เสริมสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อการเรียนรู้ หรือนักศึกษาช่วยสร้างบรรยากาศของห้องเรียนโดยเป็นผู้ตั้งใจเรียน พร้อมทั้งจะร่วมมือในกิจกรรมต่างๆของชั้น เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ

3. แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อ ได้ดังนี้ แหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต สามารถบริการและอำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 2.71 รองลงมา คือ ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีสื่อและอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54, ห้องสมุดมีหนังสือและวารสารทางด้านภาษาญี่ปุ่นเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา, ห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง และห้องสมุดมีหนังสือและวารสารทางด้านภาษาญี่ปุ่นที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 เท่ากัน และห้องปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 155 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วในปีการศึกษา 2547 และ 2548 จำนวน 118 คน

5.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกระทำโดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2546 2547 และ 2548 ด้วยตนเอง และจัดส่งทางไปรษณีย์ให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว ในปีการศึกษา 2547 และ 2548 โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน 2550 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนเป็นจำนวน 118 ชุด

5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยมีทั้งหมด 3 ส่วน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสอน ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านผู้เรียน และข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1.5 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยใน 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิจัยของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
โดยแยกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านการสอน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มีความคิดเห็นว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านย่อย และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4 ด้านย่อย สำหรับด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เวลาที่ใช้สอน ส่วนด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักสูตร

ด้านที่ 2 ปัจจัยด้านผู้เรียน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มีความคิดเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา พัฒนาการด้านสติปัญญา การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมากทุกด้านย่อย สำหรับด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา ส่วนด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พัฒนาการด้านสติปัญญา

ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มีความคิดเห็นว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 1 ด้านย่อย และมี

ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้านย่อย สำหรับด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ส่วนด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิจัยของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว
โดยแยกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านการสอน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านย่อย และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4 ด้านย่อย สำหรับด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เวลาที่ใช้สอน ส่วนด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สื่อการสอน

ด้านที่ 2 ปัจจัยด้านผู้เรียน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านผู้เรียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา พัฒนาการด้านสติปัญญา การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้อยู่ในระดับมากทุกด้านย่อย สำหรับด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ ส่วนด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 2 ด้านย่อย คือ ความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา กับพัฒนาการด้านสติปัญญา

ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นว่า ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2 ด้านย่อย และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย 1 ด้านย่อย สำหรับด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ส่วนด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตามทัศนะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายตามปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

5.2.1 ปัจจัยด้านการสอน

นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และที่สำเร็จ การศึกษาแล้ว มีความเห็นเหมือนกันว่า เวลาที่ใช้สอน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด รายการที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอ และผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา ตามลำดับ ส่วนด้านย่อยอื่นที่นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นว่ หลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งถือเป็นด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนนักศึกษา วิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นว่ สื่อการสอน มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง

5.2.2 ปัจจัยด้านผู้เรียน

ทั้งนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและที่สำเร็จ การศึกษาแล้ว มีความคิดเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา พัฒนาการด้านสติปัญญา การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมากทุกด้านย่อย แต่ ค่าเฉลี่ยสูงสุดของนักศึกษาวิชาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา แล้วแตกต่างกัน กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยสูงสุดของนักศึกษาวิชาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีอยู่ที่ ความสามารถทางภาษาและพัฒนาการทางภาษา ส่วนค่าเฉลี่ยสูงสุดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ที่สำเร็จการศึกษาแล้วอยู่ที่การฝึกฝนทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้

5.2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเป็นด้านย่อยที่มีความเหมาะสมมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยสูงสุดเหมือนกันทั้งความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรีและที่สำเร็จการศึกษาแล้ว นอกจากนี้ด้านย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ยังเหมือนกันอีก นั่นคือ แหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรสนับสนุนให้มีการประเมินหลักสูตรวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นให้ละเอียดลงไปมากกว่านี้
2. ควรสนับสนุนให้มีการนำสื่อการเรียนการสอนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการ เรียนการสอนให้มากขึ้น
3. ควรสนับสนุนและจัดหาแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

กัณฑ์ทิพย์ สิงหนติ(2537). "ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้" ใน **ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา หน่วยที่ 5**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ประยงค์ เนาวบุตร(2545). "ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร" ใน **ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน หน่วยที่ 1**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ประพนธ์ เจียรกุล(2545). **แนวการศึกษาชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 8-15**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์(2545). "แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน" ใน **ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน หน่วยที่ 3**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุมิตรา อังวัฒน์กุล(2535). **การวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548**.